

אכתקוים ארותי

ע. ל. ת. ד. 1035, תל-אביב.
סליחה, מה זה סלוגן עממי?

כמו בקבוק "טמפו"

אחד (1303/3) החתום במלים: "ללא מר
רא ובריתמוס הזמן" מתחיל דוקא ב:
"משהו על עצמי? באמת שום דבר מיו?
חד. אדם בודד, עם נפש פייטנית קאטאסי?
טרופאליה. לא צעיר זועם העונד מש?
כפילילה אופטימיותה. אפילו לא אחד עם מסרק בכיס
השמאלי האחורי וסיגירות של משהו-משהו בכיס הי?
שני.

"או מה בכל זאת? צעיר בגיל המדובר ביותר, כידוע
לכל מתעניין רק בשערים ובכתבות הפוליטיות-רציניות
של העתון, מה עוד? שונא פולחני האישיות — מחבב
פולחני נשיות. יש ברירה? שונא משחקי לשון, אוהב מעשי
רצון. על אף כל זאת, אני תל-אביבי, תלמיד תיכון וחבר
בתיאטרון גאון, המופיע בתוכניות רבות. למעוניינות בל-
בד — גיטארה חשמלית, ספנתה, אקורדיון, תופים. דרך
אגב, מחפשים סקסופוניסט צעיר, חובב — טוב."

"אני, אם זה נחוץ, הראמה, כמו שאומרים.
"תחביבי הגדולים, אם הגיל לא מספיקים: עתונאות,
גראפיקה. לפיכך אני לומד גם צילום אופסט. העיקר היקר
— הייתי מעוניין להכיר באמצעותך אחת כזאת — אני
מבצע כעת עם היד צורה: כמו בקבוק טמפו — אבל בכל
זאת שלא תהייה סתם. כאלה ישנן כבר מספיק בסביבה.
"אם תוכל, שתישלח תמונה. אם לא, שתישלח העתקת-
שמש — של עצמה, כמובן, נוסף לכל זאת, שיהיה לה
קצת שכל. רק קצת."

אין דבר — הוא עוד יתגבר.

מי שמתלוננת שלפני שמונה שנים היו צילומיה טובים
יותר, צריכה להתחשב בעובדה הפשוטה שהצלם שלה היה
צעיר אז בשמונה שנים.

העיוה לחיות

כל החברה התגייסה, יצאו למשקים, והא צריכה לסבול
את הידידה וחצי שנתרה לה. נורא, לא? אומרים על (7/4)
(1303) שהיא די בסדר מכל הבחינות, והיא תוהה אם אתה
סקרן להתכתב עם אחת שהעוה לחיות במשך שמונה-עשרה
שנה. אני, למשל, הייתי משתעצת מסקרנות.

"מה עשיתי אתמול?" היה נושא החיבור בן 50 המלה,
שהטילה המורה על כיתה אלף. מירה כתבה: "אתמול

נערת השבוע

יפה. לא? גם היא סבורה כך. מאוד. היא באה עם תמו?
נה וביקשה להשמיע פרטים מאלפים מקורות חייה של חר?
לונית, העולה לשמינית ריאלית. בשעתים הקרובות היה
לי הכבוד לדעת שהיא גם מנגנת בגיטרה, מצוירת, משתת?
פת בחוגים דרמטיים ושונאת באופן מיוחד את התיאטרון
הישראלי וסיגירות. האזנית גם לטיפור על השן הקידמית
השבורה שלה, יצירתו היצחית של בן אחד שאהב-אותה?
והיא לא בגיל חמש-עשרה. חוץ מזה היא תלמד כימיה ב-
טכניון אחרי הצבא. אחרי שתתיים תימיות של האזנה
מנומסת מצדי להיגיי לבה הסוערים, שמעתי אותה לפעם
מצהירה: "אני מתחזרת. לא רוצה פירסום בעתון."
ולכן לא עשיתי זאת.

חזרתי הביתה ואיבדתי את מיצי והלכתי לחצר לקרוא לה.
מיא, מיא, בואי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי,
מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי,
מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי, מיצי,
מיצי, ומיצי לא ענתה."

שיעמום כרוני

הוא אומנם בן 17 וחצי וקצת גבוה, אבל קשה לו ל-
היפרד מכתובה על דף ממחברת-שתי-שורות. עם זאת הוא
מתעניין מאוד, החל בספורט וכלה בתיאטרון וסובל תמיד
משיעמום. נערה בת 16, גידמה (1303/5), תשנה את מצב
העניינים.

בנות עם דם

לא איכפת לי שיש (1303/6) חוצפה תהומית, אך ה-
רעיון שלו בכל זאת קצת מרגיז:
"... בדעתי בלבות חופשה בתי-שבועיים בקפריסין עם
חברי. דרושות שתי בנות עם דם ועם צורה. הכסף לא
חשוב. אנו בני 24 ובחורים טובים."

"סתלק מכאן! אני ראתי אותה קודם!"

מילון שימושי

- בחור טוב, הטוען שהוא מהחברה הטובים, חמל עלי
- ושלה לי כמה מונחים חדישים שהשתרשו לאחרונה בסלנג
- העברי. שילחו נא לי, אם יש לכם נוספים.
- מסוכך עם השכל — פסיכי, מופרע.
- אף עוצר טרמפים — אף גדול.
- המוח שלו עולה על גדותיו — מנסה להיות חכם.
- המוח ממש נוזל לו על הפנים — כניל.
- רוטנשטיין — טיפוס רוטן, אף פעם לא מרוצה.
- הולך כמו רגש נחיתות — טיפוס מיסכן.
- מחבבת יותר טוב מתמונן — בחורה עם טמפראמנט.
- חמה כמו מירידינג — כניל.
- יש לו מכתמונת — נותן מכה ומת.
- אחד העט — נהג עומד על-פרשת-דרכים ואינו יודע
- לאן לפנות.
- חלק כמו צלופח בואזלין — ערמומי.
- חתיכה אוף אוף — חתיכה רצינית.
- חתיכה לא נורמאלית — כניל.
- פול חתיכה — כניל.
- צריכה רישיון לצאת לרחוב — מכוורת.
- צייטה — מכוורת.
- עין אחת אומרת לשניה להתראות בוונציה — פוזל.
- פרצוף פאנציר; פרצוף אחרי אקסידנט — מכוורת.
- פרצוף אומר דפקני — אחד שמתחשק להרביץ בו.
- אחת כמו חמאה בחמטין — רגשנית.
- בקבוק טמפו — אחת עם גוף טוב.
- תעשיית חבלים ירושלמי — אחת עם רגליים שעירות.
- צמודים כמו אצבע וציפורן — זוג שהולך חזק.
- גרוש וחצי — גבוה שהולך עם אחת נמוכה.
- לעשות ממנו קוקטייל — לפרק לו את הפנים.
- להאכיל בחאנטאשים — לצ'אובת.
- בגללו סגרו את אוסט — מוכר לוקשים.
- תתקלף ממני — תוריד תידיים.
- תקפיץ בלבה — תן סיגריה.
- לתפוס ולקאם (Welcome) — לצאת עם תיירת.
- בייטבול — אחד שמתו נמצא בכיס הרגליים.
- זורקת — מנענעת את עכוזה.
- תתקפל, תתגולג, השתחל-מכאן — סתלק מכאן.
- פנייה ישירה למשקל: נורמאלי, שמן, רוה. התוספת במהלך
- רביעי באה במקום: חת'שתיים.
- לצאת ממשהו ברברס (Reverse) — לצאת מטושטש
- מברט, הרצאה, שיחה וכו' מייגעים.
- שיכור כמו כסא נוח — שיכור כלוט.
- מאסטול — שיכור.
- לתפוס קרויה — לקבל התקפה, להתעצבן.
- משלשל — מפליט שסויות בקצב מוגבר.
- זוג — תוה.
- מרעיד — כל מה שפעם נקרא עולמי, עצום, אלוהי,
- אדיר, פאנטאסטי.
- קרם באוואריה — אישיות מגעילה.
- פיין (Pine) — בא בכל מקרה של ארקי.
- קילר (Killer) — מושג מתקדם יותר מפאטיר.
- צ'אן, ביי, ביי, ביי, סיינו — מה שהיה להתי לפני
- שנה, ולהתראות לפני שנתיים.

סתבר שיפה, הסטודנטית לגיאוגרפיה, זו שכתבה אלי
וביקשה לפרסם את תמונתה, לא היתה בכלל היא. מישהו
אחר עשה זאת בשמה. הפעם שלחה יפה האמיתית את
המכתב:

"תמונתי וכתובתי פורסמו במדורך, בגיליון 1301. אני
דווקא לקחתי את כל העניין כבדיחה. סתם סידור, בעצם.
היו אלה ידידי ואנשים אחרים שלא
קיבלו זאת כבדיחה. הם אמרו ש-
אסור לי לשתוק לזה שעשה צחק
על חשבונתי. שהם במקומי היו מני-
שים תביעה. חלק המליץ בפני לי-
הזמין חברה מפלוגת שריון, ש-
יכניסו לו קצת מכות. צחקתי ב-
דיוק כשם שאבי צחק.
"אני אפילו מוכנה להודות, ש-
אין לי טעם בזהות הכותב. ואני
מקוה שתתני לי ליהנות מהנקמה
הקטנה בפרסומי את שמו, כמו ש-
נתת לו.

"הוא חושב שיש לו חוש הומור,
אבל אני בטוחה שהוא לא יותר מ-
נתי בוטקובסקי, ידיד שלי, סטודנט למדעי-הרוח שנה
רביעית, הגר בחובב בריאלן 11, שכונת רחביה, ירושלים,
בדיוק מול דירת הסטודנטיות שלנו. הסטודנטים בבית מר-
מול נהגו לבקר איתנו. זו לא בעיה גדולה לסלק תמונה
שלי מהשולחן. נגישנו אז כולנו לבהינות מועד א, היינו
כולנו מתיהים. אני מייחסת את המכתב לאחת מצורות
ההתפרקות של נתי.

אגב, לפני יש מאו ומתמיד נטייה עזה לשחק במכתבים.
אני עצמי זוכרת מקרה חמוד אחד, כשנתי ביקש מחברו
שיעשה לו טובה ויכתוב בכתב ידו מכתב השמחה. את
המכתב שלח לחברה, שעלתה לו על עצביו, והוסיף מלים
בכתב ידו, זאת קיבלתי היום. אני מתפלל עליך, הוא
הצליח. מאז הוא לא ראה אותה.

"האמת היא, שהפרטים במכתב ששלח בשמי במדורך,
היו נכונים. פרט לטעות גאולוגית אחת. אין לי הזה 96,
גם כשאני נפוחה מגאחה וגם זה כמעט שלא קורה לי.
אני היא, מה שקוראים — הטיפוס הצנוע."
וזה, אתם מבינים, קה שנקרא — הומור אוניברסיטאי.

לא העיקר הבריאות

מעולם לא עלה בידי להבין לטעמן המנוון של נערות
רבות הרואות בתוך כל חלוק לבן את נסיך הלומותיהן.
במיוחד אחרי שקראתי את מכתבם השחצני של שני סטר-
דנטים לרפואה (1303/1), המבקשים להכיר שתי בחורות
יפות בגיל 17-18. למ'עמדות שתעבורנה את הקונקורס,
מבטיחים מנחתי העתי, טיפול רפואי חינם. מזה אני רק
מבינה שנערות בריאות אינן באות בחשבון.

מישהו מוכן להסביר לי מדוע כשחזיר וילד מקבלים מה
שהם רוצים, התוצאה היא תמיד — חזיר טוב וילד רע?

רק לא מתוסבכים

"רק אל תבהלי," מרגיעות אותי שתי הגימניסטיות
(1303/2), "זה לא מכתב משתי טיפש-עשרה."
לרגע נבהלתי, חשבתי שזה החמטין שעירער את חוש
השיפוט שלי. נרגעתי בשורה השנייה, כשנוכחתי שוב ש-
אני תמיד היא הצודקת: "טוב, מספיק לנדנד לך, רק ש-
שניהם יהיו סטודנטים. רק מהאונג בריטישה בירושלים. חול-
שה שלנו. עד משהו: רק בלי זקנים, ארו שפמים. ורצוי
נחמדים. וחס וחלילה לא מתוסבכים."
גידמה לי שבכל זאת טעיתי. נכון, הן לא טיפש-עשרה.
הן סופר-טיפש-עשרה.

הגובה עד 162

לא נעים לו לתאר את עצמו, לכן שלח תמונה. מסביר
את מעשהו סטודנט, מורה, אוהב מוסיקה, ספורט ונסיעות.
גם נישואים, אני מפחדת. אחרת לא
היה מבקש להתכתב מפלורידה ה-
רחוקה עם ישראלית עד גובה 162
בדיוק.

אם תהיי גם נעימה, בגיל 20-24,
הוא ירשה לך אפילו להשתמש ב-
כתובת:

BENJAMIN WALKER,
510, MARIPOSA ST.,
ORLANDO, FLORIDA, U.S.A.

סלונות-עממית

נתבקשתי לפרסם את המודעה הבאה:
"כנים ובנות בגיל 17-21, ה-
מעוניינים להצטרף לחברה סלונות-עממית מסביבות תל-
אביב-רמת-גן-בצפתים, יפנו בכתב, בתוך מעטפה, אל: